

Arrest

nr. 72 314 van 20 december 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 26 augustus 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat K. PEPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam België binnen op 30 september 2009 en diende diezelfde dag voor een eerste maal een asielaanvraag in.

1.2. Op 2 december 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.3. Op 10 februari 2011 diende verzoeker, die verklaart België sinds het indienen van zijn eerste asielaanvraag niet meer te hebben verlaten, een tweede asielaanvraag in.

1.4. Op 27 juli 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan per aangetekend schrijven d.d. 28 juli 2011 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing welke luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een Russisch staatsburger te zijn en van gemengde origine te zijn. Meer bepaald is uw vader van Kabardinse origine en uw moeder van Russische origine. U bent soenniet. Tot uw vertrek uit uw land verbleef u in Kabardino-Balkaria. U verklaart omwille van volgende problemen uw land te hebben verlaten. In 2005 vond er in Naltjik, Kabardino-Balkaria, een aanval plaats. Sindsdien kwamen medewerkers van de politie u regelmatig opzoeken. Ze waren geïnteresseerd in uw geloof. U werd meerdere keren van huis meegenomen en naar het politiebureau gebracht. Daar werd u bevraagd over uw religie. U werd niet door politieagenten geslagen. Ook vielen gemaskerde mannen uw woning 's nachts binnen en gaven u een niet nader bepaalde injectie waarna u wakker werd in een bunker. U werd geslagen door de gemaskerde mannen. Hierna werd u naar het ziekenhuis van Nazran gebracht. In 2007 ontmoette u 1 keer leden van een dzamakhat, een moslimbroederschap. Ze wilden van u weten of u andere moslims kende. Er werd een huiszoeking bij u uitgevoerd waarbij een boekje over islam werd meegenomen. Ongeveer een week voor uw komst naar België ontving u 2 convocaties om naar het militair commissariaat te gaan. U heeft het risico niet genomen er naartoe te gaan. Ongeveer 1 maand voor uw vertrek uit uw land vond er een brand plaats in uw woning. U weet niet wie uw woning in brand heeft gestoken. U werd uit de brand gered. U heeft meerdere keren een medische expertise laten uitvoeren. Van 9 augustus 2009 tot uw vertrek uit uw land verbleef u bij uw oom, V.(...) N.(...), in het dorp Baksan. In september 2009 heeft u Baksan verlaten en bent u met een minibus naar Brest, Wit-Rusland, gereisd. Vervolgens bent u met een vrachtwagen naar België gereisd. Op 23 september 2009 kwam u aan in België en op 30 september 2009 diende u er asielaanvraag in bij de bevoegde Belgische asielinstanties. In geval van terugkeer weet u niet wat er u zal overkomen. U bent in het bezit van volgende documenten: 2 convocaties van het militair commissariaat (dd. 06.07.2009, dd. 26.07.2009), 4 convocaties van UVD (dd. 25.02.2009, dd. 02.02.2009, dd. 12.01.2009, dd. 18.12.2008), een brief van een onderzoeksrechter dd. 16.04.2009, 2 brieven van het parket (dd. 06.07.2009, dd. 14.01.2009), 2 medische expertises (dd. 09.06.2009, 26.10.2008), een brief van de recherche van Naltjik dd. 29.06.2009, een proces-verbaal van een huiszoeking dd. 10.03.2009, een akte van een brandstichting dd. 17.03.2009, en een kopie van uw paspoort.

B. Motivering

Vooreerst dient gewezen te worden op inconsistenties en tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal onderling en tussen uw verklaringen en de door u neergelegde documenten. Zo dient opgemerkt te worden dat alle van de door u neergelegde documenten, uitgezonderd 1, die een adres van u bevatten, stellen dat u woonde in Naltjik, Baisultanovastraat 25, **appartement 132** (documenten 1, 2, 3, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13). De brief van de recherche van Naltjik dd. 29.06.2009 stelt zelfs dat u in de Baisultanovastraat 25, **appartement 133** woonde. Echter, u verklaart zelf van 1992 tot augustus 2009 gewoond te hebben in de Baisultanovastraat 25, **appartement 152** (CGVS, p. 3 & 9). Dit door u gegeven adres wordt ook vermeld als uw propiska-adres in uw paspoort. Geconfronteerd met een tegenstrijdig adres op een door u neergelegd document, stelt u dat er een typfout werd gemaakt (CGVS, p. 9). Deze verklaring is echter niet afdoende. Immers, in alle documenten (11 in totaal) waar uw adres wordt vermeld, wordt een ander appartementsnummer vermeld dan dat u vermeldt of dat als propiska-adres is geregistreerd in uw paspoort. Bovenstaande vaststelling doet reeds ernstig afbreuk aan de authenticiteit van de door u neergelegde politionele en gerechtelijke documenten. Wat de 2 door u neergelegde convocaties van het militair commissariaat (dd. 06.07.2009, dd. 26.07.2009) betreft, dient opgemerkt te worden dat u stelt dat het originele convocaties zijn (CGVS, p. 7). Echter, de betreffende convocaties zijn duidelijke kopieën. Zo is duidelijk te zien dat de stempels op de convocaties kopieën zijn. Bovendien stelt u dat u de 2 convocaties van het militair commissariaat (dd. 06.07.2009, dd. 26.07.2009) ongeveer 1 week voor uw vertrek naar België heeft gekregen (CGVS, p. 6). Dit impliceert dat u de betreffende convocaties in het midden van september 2009 heeft ontvangen. Echter, de 2 convocaties dateren van juli 2009. Daarenboven stellen de convocaties dat u wordt opgeroepen als reserveofficier. Echter, u heeft zelf nooit uw legerdienst gedaan aangezien u hiervoor vrijgesteld was omwille van medische redenen (CGVS, p. 4). U heeft evenmin, zoals blijkt uit de informatie voorhanden op het Commissariaat-generaal waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, de vereiste studies aan een militaire academie gevolgd om reserveofficier te worden. Bijgevolg is het onmogelijk dat u wordt opgeroepen als reserveofficier en wordt aldus door bovenstaande vaststellingen de authenticiteit van deze convocaties ernstig ondermijnd. Wat de 4 convocaties van UVD (dd. 25.02.2009, dd. 02.02.2009, dd. 12.01.2009, dd. 18.12.2008) betreft, dient opgemerkt te worden dat de strook van bewijs van afgifte niet zijn ingevuld, evenals de stempel met het in te vullen serienummer en de datum (links boven). Ook dient bij deze 4 convocaties opgemerkt te worden dat ze door niemand ondertekend werden. Ook niet door K.(...) T.K. die deze convocaties heeft opgesteld. Bovendien lijken de 4 betreffende convocaties kopieën te zijn die

met een balpen werden ingevuld. Ook betreffen het 4 slechte afdrucken. Wat de brief van een onderzoeksrechter dd. 16.04.2009 en de brief van de recherche van Naltjik dd. 29.06.2009 betreft, dient opgemerkt te worden dat de hoofding van de dienst die de brief heeft opgesteld, ontbreekt. Wat de 2 brieven van het parket (dd. 06.07.2009, dd. 14.01.2009) betreft, dient opgemerkt te worden dat ze geen officiële stempel bevatten. Ook stelt u dat u door gemaskerde mensen werd gered uit de brand (CGVS, p. 8). Echter, het door u neergelegde akte van een brandstichting dd. 17.03.2009 stelt dat er niemand uit de brand werd gered. Wat de 2 door u neergelegde gerechtelijke medische expertises (dd. 09.06.2009, 26.10.2008) betreft, dient opgemerkt te worden dat deze afkomstig zijn van een niet nader genoemd ministerie van USSR. Vooreerst is het opmerkelijk dat niet gespecificeerd wordt welk ministerie het betreft. Daarenboven is het zeer opmerkelijk dat men spreekt van USSR. USSR is immers de afkorting van de Unie van Socialistische Sovjetrepublieken die al sinds 1991 ontbonden is. Sinds 1991 spreekt men van de Russische Federatie. Daarenboven is de informatie in deze medische expertises betreffende de omstandigheden van de gezondheidsproblemen gebaseerd op uw verklaringen. Wat het proces-verbaal van een huiszoeking dd. 10.03.2009 betreft, dient opgemerkt te worden dat de stempel met het in te vullen serienummer en datum niet is ingevuld. Daarenboven bevat dit document geen handtekening van de persoon die dit document ontving. Bovendien lijkt het een kopie te zijn die met een balpen werd ingevuld. Ook betreft een slechte afdruk. Verder stelt u eerst dat u zich niet herinnert dat er ooit een huiszoeking bij u thuis werd uitgevoerd (CGVS, p. 9). Pas na confrontatie met de vaststelling dat u een proces-verbaal van een huiszoeking neerlegt, stelt u dat er een huiszoeking plaatsgevonden heeft op uw adres (CGVS, p. 9). Bovendien stelt u vervolgens dat de huiszoeking 's nachts was en dat de huiszoeking een paar uren heeft geduurd (CGVS, p. 9 & 10). Echter, uw verklaringen hieromtrent komen niet overeen met de inhoud van het proces-verbaal van een huiszoeking dd. 10.03.2009. Immers, dit proces-verbaal stelt dat de betreffende huiszoeking plaatsvond van 8u40 tot 9u30. Gezien redelijkerwijze van u verwacht kan worden dat u consistente verklaringen aflegt die daarenboven overeenkomen met de door u neergelegde documenten ter staving van uw asielrelaas, doen bovenstaande vaststellingen ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas en kan er ook ernstig worden getwijfeld aan de authenticiteit van door u neergelegde politionele en gerechtelijke documenten. Daarenboven dient opgemerkt te worden dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat men in de Russische Federatie tegen betaling eender welke documenten van ambtenaren kan kopen. Deze redenering is van toepassing op de reeds besproken documenten, maar geldt bij uitbreiding ook t.a.v. de stempel dd. 29/01/2009 op pagina 13 van uw binnenlands Russisch paspoort, waaruit blijkt dat u dienstplichtig bent. Om al deze redenen wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig ondermijnd. Bovendien dient gewezen te worden op de frappante tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal en uw verklaringen in de vragenlijst voor het Commissariaat-generaal die ingevuld is bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Zo stelt u in de betreffende vragenlijst dat u vreest vermoord te worden door leden van een dzamakhat, een islambroederschap, die u hard hebben geslagen en die wilden dat u in hun gemeenschap toetrad (vragenlijst DVZ, 3.4 & 3.5). Echter, voor het Commissariaat-generaal stelt u geen problemen te hebben gehad met een dzamakhat (CGVS, p. 13 & 15). Geconfronteerd met bovenstaande tegenstrijdige verklaringen in de vragenlijst stelt u dat u geen probleem met hen had en dat ze u enkel vragen stelden over de islam (CGVS, p. 15). Daarenboven dient opgemerkt te worden dat u in de betreffende vragenlijst stelt verschillende keren geslagen te zijn geweest door politieagenten (vragenlijst DVZ, 3.5), terwijl u voor het CGVS expliciet ontkent ooit geslagen te zijn geweest door politieagenten (CGVS, p. 14). Ook stelt u in deze vragenlijst dat de politie u ondervroeg over klasgenoten van u in het middelbaar (vragenlijst DVZ, 3.5). Echter, voor het CGVS stelt u dat u niet werd ondervraagd over vroegere klasgenoten van het middelbaar (CGVS, p. 13). Geconfronteerd met uw verklaring in de vragenlijst hieromtrent stelt u dat er u wel werd gevraagd met wie u in de middelbare school heeft gezeten (CGVS, p. 13). Vervolgens stelt u dat u misschien de vraag niet goed had gehoord (CGVS, p. 13). Deze verklaring is niet afdoende gezien in het begin van het interview u gemeld werd dat u onmiddellijk moest melden indien er problemen zijn of indien u de vraag niet goed heeft begrepen. Dit heeft u niet gedaan. Gezien van u verwacht kan worden dat u omtrent dergelijke essentiële feiten in uw asielrelaas gedurende de hele asielprocedure consistente verklaringen aflegt, doen bovenstaande vastgestelde tegenstrijdigheden verder ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Voor zover uw verklaringen geloofwaardig zijn, quod non, dient opgemerkt te worden dat u geen informatie heeft betreffende de huidige stand van zaken van de door u verklaarde problemen in Kabardino-Balkaria (CGVS, p. 17 & 18). Nochtans heeft u recent nog contact gehad met uw moeder (CGVS, p. 17). Bovenstaande vaststelling getuigt van een desinteresse in de door u verklaarde problemen. Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming. Er

dient bijgevolg te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen niet duidelijk blijkt dat de door u ingeroepen medische redenen een verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

C. Conclusie Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u gezondheidsproblemen aanhaalt, waarvan u verklaart dat deze de mogelijkheid tot terugkeer naar uw land van herkomst in het gedrang zouden kunnen brengen.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van *“de artikelen 1, 2, 3 en 4 van de Wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, alsook hiermee samenhangend de zorgvuldigheidsplicht”*. Verzoeker laat gelden dat hij niet akkoord is met de motivering van de bestreden beslissing. Hij is van oordeel dat hij voldoende aantoonde het onderwerp te zijn geweest van ernstige *“bedreigen”* met een nachtelijke overval en ontvoering als hoogtepunt van het tentoongespreide geweld. Bovendien, zo voegt hij hieraan toe, mocht hij convocaties ontvangen om naar het militair commissariaat *“te willen gaan”*. Verzoeker stelt halsoverkop uit zijn land van herkomst te zijn vertrokken zodoende dat hij zich tijdens het verhoor niet alles in detail kon herinneren. Verzoeker, die ook opmerkt dat hij zich bijvoorbeeld van huisnummer vergiste, oppert voorts dat gelet op zijn halsoverkop vertrek uit zijn thuisland en op de verwarde situatie waarin hij zich bevond, de door de verwerende partij als tegenstrijdigheden aangeduide feiten eerder als een materiële vergissing dan als een tegenstrijdigheid kunnen worden omschreven. Betreffende het feit dat de verwerende partij zich vragen stelt bij de authenticiteit van de door hem neergelegde stukken, werpt verzoeker op dat geenszins het bewijs wordt geleverd dat de stukken *“een valsheid zouden uitmaken”*. Volgens verzoeker betreffen het dan ook loutere veronderstellingen vanwege de verwerende partij. Verzoeker meent dat de verwerende partij onzorgvuldig is geweest in haar besluitvorming en haar beslissing niet voldoende heeft gemotiveerd. Bovendien, zo vervolgt hij, staat *“het onzorgvuldige bestuur”* duidelijk vast doordat de verwerende partij in gebreke is gebleven waar nodig desgevallend bijkomende inlichtingen in te winnen betreffende zijn vluchtverhaal. Deze gegevens zijn nochtans, aldus verzoeker, van manifest belang om te oordelen of de weigering van de vluchtelingenstatus gegrond is. Rechtspraak van de Raad van State inzake de zorgvuldigheidsplicht citerend, betoogt verzoeker voorts dat de bestreden beslissing geen verwijzing bevat naar de juiste feitelijke gegevens van de zaak en de prangende situatie waarin hij zich bevindt. Verzoeker is dan ook de mening toegedaan dat de verwerende partij niet alle relevante feitelijke gegevens in de beoordeling heeft meegenomen om tot een juiste beslissing te komen. Minstens had verweerder, aldus verzoeker, hiernaar moeten verwijzen en motiveren waarom in huidig geval de individuele omstandigheden niet kunnen opwegen tegen een eventuele terugkeer naar het land van herkomst. Verzoeker merkt ook op dat de bestreden beslissing niet in proportie is met de nadelen die deze hem berokkent. Hij laat in die zin gelden dat hij ernstige schade zal lijden en bij een gedwongen terugkeer naar Rusland mogelijk opnieuw doelwit zal worden van moslimbroederschappen en aanverwante verenigingen en diens gewelddadige acties. Verzoeker besluit dat de kans reëel is dat hij wel degelijk gevaar loopt bij een terugkeer naar Rusland en stelt dat de beslissing hierdoor niet in proportie is met de onherstelbare nadelen die hem worden berokkend.

2.2. Het middel is niet ontvankelijk voor zover verzoeker daarin de schending aanvoert van (artikel 62 van) *“de Wet van 15 december 1980 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen”* aangezien deze wet niet bestaat.

2.3. De artikelen 1 en 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen betreffen slechts algemene bepalingen waarin wordt gesteld wat moet worden verstaan onder bestuurshandeling, bestuur en bestuurd en wanneer de bij die wet voorgeschreven

motiveringsplicht niet van toepassing is. De schending van deze bepalingen kan dan ook bezwaarlijk nuttig worden aangevoerd.

2.4. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt echter vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent, nu zij deze motivering zelf in haar middel aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

2.5. In de bestreden beslissing, waarbij verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd, wordt vooreerst gewezen op inconsistenties en tegenstrijdigheden tussen verzoekers onderlinge verklaringen voor het Commissariaat-generaal en tussen zijn verklaringen en de door hem neergelegde documenten. Zo wordt in de eerste plaats gewezen op de vaststelling dat in alle documenten waarop zijn adres staat vermeld, elf in totaal, een ander appartementsnummer wordt vermeld dat hetgene dat verzoeker zelf vermeldt of dat als propiska-adres in zijn paspoort is geregistreerd. Deze vaststelling doet reeds, zo wordt in de beslissing gesteld, ernstig afbreuk aan de authenticiteit van de door verzoeker neergelegde politionele en gerechtelijke documenten. Betreffende de twee neergelegde convocaties van het militair commissariaat wordt opgemerkt dat het, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert, duidelijke kopieën zijn, dat verzoeker beweert dat hij de stukken een week voor zijn vertrek naar België oftewel midden september 2009 heeft ontvangen, maar zij reeds van juli 2009 dateren en dat de stukken stellen dat verzoeker wordt opgeroepen als reserveofficier, maar dit onmogelijk is aangezien verzoeker zelf aangaf omwille van medische redenen te zijn vrijgesteld van de legerdienst en hij daarenboven niet de studies aan een militaire academie heeft gevolgd die, zo blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, vereist zijn om reserveofficier te worden. Door deze vaststellingen wordt, zo luidt het, de authenticiteit van deze convocaties ernstig ondermijnd. Wat de vier convocaties van UVD betreft, wordt vastgesteld dat de strook van bewijs van afgifte evenals de stempel met het in te vullen serienummer en de datum (links boven) niets is ingevuld, dat ze door niemand ondertekend werden, ook niet door K.T.K die ze opstelde, dat het vier slechte afdrucken betreft en dat het kopieën lijken die met een balpen werden ingevuld. Met betrekking tot de brief van een onderzoeksrechter d.d. 16 april 2009 en de brief van de recherche van Naltjik d.d. 29 juni 2009 wordt opgemerkt dat de hoofding van de dienst die de brief heeft opgesteld, ontbreekt. De twee brieven van het parket bevatten, zo wordt verder vastgesteld, geen officiële stempel. Voorts wordt opgemerkt dat verzoekers verklaring door gemaskerde mannen uit de brand te zijn gered, niet strookt met de door hem neergelegde akte van een brandstichting d.d. 17 maart 2009, waarin wordt gesteld dat niemand uit de brand werd gered. Aangaande de twee door verzoeker neergelegde medische expertises wordt opgemerkt dat de informatie die erin vervat is omtrent de omstandigheden van verzoekers gezondheidsproblemen gebaseerd is op zijn verklaringen. Met betrekking tot de expertises wordt tevens gesteld dat uit de stukken blijkt dat ze afkomstig zijn van een ministerie van USSR, doch opmerkelijk genoeg niet word gespecificeerd hetwelke. Daarenboven is het, zo luidt de beslissing voorts, zeer opmerkelijk dat men spreekt van USSR, daar het de afkorting betreft van de Unie van Socialistische Sovjetrepublieken die al sinds 1991 ontbonden is. Wat het proces-verbaal van een huiszoeking d.d. 10 maart 2009 betreft, wordt achtereenvolgens opgemerkt dat de stempel met het in te vullen serienummer en datum niet is ingevuld, het geen handtekening bevat van de persoon die het ontving, het een kopie lijkt te zijn die met een balpen werd ingevuld en het een slechte afdruk betreft. Tevens wordt gewezen op de eigenaardigheid dat verzoeker eerst aangaf zich niet te herinneren dat er ooit een huiszoeking bij hem thuis werd uitgevoerd, maar daarna, wanneer de commissaris-generaal hem confronteerde met het proces-verbaal van huiszoeking dat hij had neergelegd, met de uitleg op de proppen kwam dat er wel een huiszoeking op zijn adres had plaatsgevonden. Dienaangaande wordt ook vastgesteld dat verzoekers verklaring dat de huiszoeking 's nachts was en slechts een paar uren heeft geduurd niet overeenstemt met de inhoud van het proces-verbaal van de huiszoeking. Voorts wordt opgemerkt dat uit informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat men in de Russische Federatie tegen betaling eender welke document van ambtenaren kan kopen. Daarnaast wordt gewezen op frappante tegenstrijdigheden tussen verzoekers verklaringen afgelegd op het Commissariaat-generaal en de gegevens die blijken uit de vragenlijst die op de Dienst Vreemdelingenzaken werd ingevuld. In dit verband wordt onder meer vastgesteld dat waar verzoeker in

de vragenlijst stelt dat hij vreest te worden vermoord door leden van een 'dzamakhat', een islambroederschap die hem hard hebben geslagen en die wilden dat hij in hun gemeenschap toetrad, en hij verschillende keren aangeeft door politieagenten geslagen te zijn geweest, hij nadien op het Commissariaat-generaal aangaf geen problemen te hebben gehad met een 'dzamakhat' en nooit problemen met een politieagent te hebben gehad. Verder wordt vastgesteld dat verzoeker, ondanks zijn verklaring recent nog contact te hebben gehad met zijn moeder, geen informatie heeft betreffende de huidige stand van zaken van de door hem verklaarde problemen in Kabardino-Balkarië. Dit getuigt, zo luidt de beslissing voorts, van een desinteresse in de door hem verklaarde problemen. Tot slot wordt geoordeeld dat uit verzoekers verklaringen niet duidelijk blijkt dat de door hem ingeroepen medische redenen een verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) inzake subsidiaire bescherming.

2.6. De Raad wijst erop dat aan de voorgelegde stukken bewijswaarde kan worden ontzegd indien deze onvoldoende garanties bieden op het vlak van authenticiteit (RvS 11 april 2008, nr. 181.967; RvS 11 oktober 2007, nr. 175.643). Waar verzoeker wijst op de convocaties die hij van het militair commissariaat ontving, gaat hij geheel voorbij aan de verschillende pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal met betrekking tot de vrijstelling van verzoeker van de legerdienst en het niet gevolgd hebben van de juiste studies. In de bestreden beslissing wordt overigens niet gesteld dat de stukken vals zijn, zoals verzoeker lijkt aan te voeren. Zijn betoog is in elk geval niet bij machte om een ander licht te werpen op de beoordeling van de stukken door de commissaris-generaal.

2.7. Van een asielzoeker wordt verwacht dat deze belangrijke gebeurtenissen naar plaats en tijd kan situeren, gezien kan verwacht worden dat bepalende ervaringen in het geheugen gegrift zouden staan zo zij zich in werkelijkheid voorgedaan zouden hebben waardoor deze persoon daar in een later stadium nog een gedetailleerde en coherente beschrijving van kan geven. Verzoeker stelt dat de vastgestelde incoherenties "*materiële vergissingen*" zijn en oppert dat zijn halsoverkop vertrek ook de reden is waarom hij zich tijdens het verhoor niet alles "*in detail*" kon herinneren (Verzoekschrift, p. 4). De door verzoeker opgegeven rechtvaardiging kan niet worden aanvaard vermits alle vastgestelde tegenstrijdigheden de kern van zijn asielrelaas raken. Bovendien wordt vastgesteld dat verzoeker tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal met geen woord heeft gerept over een halsoverkop vertrek uit zijn land van herkomst, zelfs niet wanneer de commissaris-generaal hem meermaals confronteerde met de tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen onderling en anderzijds tussen zijn verklaringen en de door hem neergelegde documenten. Overigens blijkt dat verzoeker na het ontvangen van de twee convocaties om naar het militair commissariaat te gaan nog een week in zijn land van herkomst verbleef (stuk 6, gehoorverslag CGVS 06/07/2011, p. 6), en dat hij aan de commissaris-generaal, toen deze hem hiernaar vroeg, slechts een vage en algemene uitleg gaf waarom hij niet eerder uit zijn land van herkomst is gevlucht. Hij verklaarde toen immers enkel het volgende: "*financieel en in het algemeen*" (*Ibid.*, p. 17). Verzoekers *a posteriori*- verklaring halsoverkop te zijn gevlucht is om al die redenen dan ook geenszins ernstig te noemen. Verzoekers huidige opmerking dat hij zich van huisnummer vergiste, verklaart noch rechtvaardigt geenszins de vaststelling dat in alle door hem neergelegde documenten (stuk 14, Documenten) waarop zijn adres staat vermeld, elf in totaal, een ander appartements-nummer wordt vermeld dan hetgene dat hij zelf op het Commissariaat-generaal vermeldde of dat als propiska-adres in zijn paspoort is geregistreerd. Bovendien blijkt uit het gehoorverslag dat, wanneer de commissaris-generaal hem met deze vaststelling confronteerde, verzoeker laatstgenoemde verweet een spel- of typfout te hebben gemaakt, wat dus danig verschilt van zijn huidige bewering dat hij zich van huisnummer vergiste. Deze uitleg *post factum* kan dan ook geenszins worden aanvaard en ontbreekt evenzeer alle ernst. Verzoeker merkt voor het overige op zeer algemene wijze het volgende op: "*hij zal ernstige schade lijden en zal bij een gedwongen terugkeer naar Rusland mogelijk opnieuw doelwit worden moslimbroedersschappen en aanverwante verenigingen en diens gewelddadige acties*" (Verzoekschrift, p. 5). Het betreft echter een blote bewering die hij niet in het minst weet aan te tonen of aannemelijk te maken. Overigens gaat hij eraan voorbij dat hij op het Commissariaat-generaal zelf aangaf met de leden van 'dzamakhat' nooit problemen te hebben gehad (*Ibid.*, p. 15) en hij voor het overige over geen enkel ander islambroederschap of aanverwante vereniging ter sprake bracht. Verzoeker had het immers steeds, zo blijkt uit het gehoorverslag, over onbekende mensen met maskers die hem meermaals zouden hebben geslagen (*Ibid.*, p. 15).

2.8. Zoals eerder werd gesteld, bevat verzoekers beroep geen ernstige poging om de verschillende pertinente, concrete argumenten van de bestreden beslissing te weerleggen. Verzoeker brengt evenmin

concrete elementen aan waaruit zou kunnen blijken dat hij wel in aanmerking zou komen voor de erkenning als vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. De beslissing blijft aldus in zijn geheel staande en de Raad maakt de motieven ervan tot de zijne.

2.9. Waar verzoeker de commissaris-generaal onzorgvuldig handelen verwijt doordat deze niet alle relevante feitelijke gegevens in beoordeling heeft meegenomen om tot een juiste beslissing te komen, laat hij na te preciseren met welke feitelijke gegevens de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden. De Raad stelt ook vast dat verzoeker, waar hij poneert dat het Commissariaat-generaal in gebreke is gebleven waar nodig bijkomende inlichtingen in te winnen betreffende zijn vluchtverhaal, volledig voorbij gaat aan de bewijslast in asielzaken, die op de asielzoeker rust en niet op het Commissariaat-generaal zoals hij verkeerdelijk lijkt voor te houden.

2.10. Er werd geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aangetoond. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke en juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

Het aangevoerde middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig december tweeduizend en elf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIJN